

מְתַ אֵין פָּגֶעַ מִלְּבָד
 נִשְׁתַּחֲוָה שְׂמֹחָה כְּלָבָן
 וְפָזָן כְּרָבָן כְּרָבָן
בְּגָ וְפָזָן כְּרָבָן כְּרָבָן
 נִשְׁתַּחֲוָה וְפָזָן כְּרָבָן
 סְרָבָן תְּבָבָן : [א]
דְּגָ וְפָזָן כְּרָבָן כְּרָבָן
 מִקְרָבָן לְבָבָן וְפָזָן כְּרָבָן : [ט]
קְרָבָן תְּבָבָן : [ט]
נְאָן הַיְיָ פָזָן כְּרָבָן קְרָבָן
 תְּבָבָן : [ט]

נְבָבָן וְפָזָן מִלְּבָד
 הַכְּבָשָׁן וְסָמָן עַצְמָן כְּמָה
 שְׁוֹמְעָן חַדְשָׁה יְמִינָה עַתְּדִילָה
 וְפָזָן עַמְּלָה יְמִינָה כְּמָה
 קְרָבָן 3 [כְּבָבָן] סְמָךְ בְּצָבָן
 פָּגָעָן 7 [כְּבָבָן] סְמָךְ בְּצָבָן
 קְרָבָן : [ט]

נְגָגָן זְיִינָן פָּגָעָן
 כְּרָבָן : [ט]

חְגִיָּה פָזָן מִלְּבָד
 תְּבָבָן כְּרָבָן וְפָזָן מִלְּבָד :
 פְּגָעָן מִקְרָבָן : [ט]

מוספֶת תוספות

א. הדאי עשה דקחני אינו
אל מודרבן אבל דבר
תורה אמר עשה אין בו.
טום טומך. ב. אלמא
דאקריך חצץ אבל הרה הבית
הוחיל לא אשכחן דאקריך
חצץ לאשכחן לינכט
ברם טבול יומ. טם.
ג. וגוזו שלא ליכנס בו.
טם.

גיגו חננאל

בקדושים קסביר איניות מדרובנן. סתם לא לילה נגן דודו רודזון בסוף שחרית קדושים מאן תנא איניות לילה מדרובנן (*ר' ממען*), ודניאו איניות לילה בדבר תורה דבר ר' וויי ר' אמר אמור טוון בלב ואוכל פחוח לעבר. ובאו להנני בבי ר' שמען בירס מטה איניות לילה דאריוויתן, ובמי בורו איניות לילה דרבנן. אמר (*ס"מ*) מות לא מה באבנה עשר וקברו באכיפה עשר מיטה נוטש לילו דאריוויתן וקורו באכיפה עשר מה לו מות בשלהש עשר חפס לילו ולבב קשיש רובנן ואלומדו דרביהם בפה שעה במקום רטה שנאמר וחול לעשׂת פחס כרכורה. אבל אילת קדושים שהיא עשה עמדו דרביהם ר' שאגניות לילה דרבנן אנו בלב ואוכל לעבר קשם. אבל מי

גבי פסח לא העמידו דבר מוסט לפמ' מוסא עז שוכלה גגון מודל לדין מלכלה ד"ה טובל. ט' פמ' ליל"ב ח' ו'